



FRATER CHERUBINUS A NUCIBUS PROÆ PARISIENSIS
 COMM^{us} GNRLIS NEC NON BARIENSIS VIC^{us} PRÖLIS

P. F. CHERUBINUS A NUCIBUS, Concionator, vix decimumquintum adolescentis ætatis annum attingit, cum in Capuccinorum familia divinæ seipsum servituti mancipat, ubi Fratrum colloquia fugiens, solitudinem innocentæ quærebat amicam. Hinc angelica mentis puritas, honestatis candor, Regularis disciplinæ rigor, sensuum mortificatio, hinc Gulæ præsertim interitus in ejus animo pullulabat; ita ut multorum annorum spatium, a carnibus, ovis, & lactiniis omnino abstinerit. Ad Provincialatum assumptus, virtutum fulgore prævio sic præfuit, quod profuit viva lucerna Fratribus. Ab omni rerum provisione abhorrens, cum præ itineris molestia, & jejuni quodam tempore deficeret, nihilque, quo vires instaurari possent, adesset, arbori paululum innixus, post brevem orationem, pane candido a Domino meruit confortari. Altissima paupertatis zelator eximius, nunquam, nisi unica, & obsoleta veste, obsoletis denique omnibus, & interpolis utebatur. Chori studiosissimus, tanta animi pietate divinis laudibus incumbens, ut nonnunquam locum suavi odoris fragrantia redolentem relinqueret. Aliquando SS. Missæ Sacrificio tanta attentione intererat, ut, corpore furtim evecto, non animo tantum, sed & carne præ nimio charitatis æstu in Deum transferri velle videretur. Orationi sedulo intentus, in eam plerumque sensibus excedebat. Apostolico spiritu dum Madurii Dei verbum disseminat, bis nomine JESU invocato, hirundines garrientes, quas invidus Satan in Ecclesiam, ne intelligeretur, immiserat, ita fugavit, ut deinceps nunquam ibidem visæ fuerint. Dæmones etiam, qui Civitatem Andriæ acriter vexabant, in Christi nomine Urbe egredi compellit: qui ipsius imperio parentes, ad Monasterium quoddam Monialium con-

fugiunt, easque variis modis infestabant, quibus cum B. Virginis Litanias indixisset, ibidem quoque eos expulit. Nunquam Cherubinus, nisi post longam orationem, ad prædicandum suggestum conscendebat, in qua plerumque corpore in aera terebatur. Tricentiani noctu in cubiculo orans, ab hospite cubito altius e solo sublatus cernitur, hinc plurima luce perfusus nonnunquam futura prædicebat. Nonnulla quoque ab eo miracula patrata leguntur. Mulieris cujusdam filius strumis graviter laborabat; quæ cum virum Dei S. Mysteria offerentem, in sublime elatum contempisset, nonnullas ex illius habitu fimbrias præcindens, filii collo eas postmodum appendit, quarum virtute brevi convaleuit. Per Salentinos iter faciens, pauperula mulieris inopiam, binis maligranis cœlitus acceptis, benigne sublevar. Post hæc die obitus sui prænunciato, Aquævivæ supremo morbo corripitur. Rumore autem de desperata ipsius valetudine per Oppidum diffusio, plebs agminatim ad Virum Dei confluit, ipsius ante mortem benedictione frui contendens. Cumque ad octavum ægritudinis diem integris sensibus pervenisset, imminente sui transitus hora, Christum Dominum clarissima luce circumfusum ad se venientem conspicit, his illum verbis compellens: Cherubine, jam veni mecum; Cui Cherubinus confestim: En Domine, libentissime venio, sicque obdormivit. Post illius obitum suavissimus ex illius ore odor diffundebatur; caro quoque mollis, artusque flexibiles, dormientis potius, quam mortui speciem referebant. Habitus illius particulam cum mulier quædam a Nucibus gravissimis partus doloribus diu cruciata collo appendisset, protinus salva masculum peperit. Post aliquot etiam menses aperto sepulcro, suavissimus ex illius corpore odor emanare percipitur. Obiit Vir sanctus An. 1592.